

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219204673
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7219204673.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobkyne: G. D. Z., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v M., V. XXXX/X, proti žalovanému: L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom v M.C., B. X, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 27. mája 2019 č.k. 12C/8/2019 - 37 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie, okrem jeho výroku I., V., VI. a VII.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým:

I. Zakázal L. Z., nar. XX.X.XXXX, priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti sporových strán na procesných úkonoch v súdnom, priestupkovom, trestnom konaní, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho účasť pri týchto úkonoch,

II. Zakázal L. Z., nar. XX.X.XXXX, vstupovať na pracovisko žalobkyne: MAXIS TRADE s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čínska 33, IČO: 36577669,

III. Zakázal žalovanému kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti: G.Á. Z., nar. XX.X.XXXX, G. Z., nar. XX.X.XXXX,

IV. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol,

V. Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal,

VI. Žalovaného poučil, že ako žalobca môže podať proti žalovanej G. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom V. X X. M., na Okresný súd Košice II žalobu o zrušenie zákazu približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, žalobu o zrušenie zákazu vstupovať na pracovisko žalobkyne: MAXIS TRADE s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čínska 33, IČO: 36577669, ako aj žalobu o zrušenie zákazu kontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Ak bude táto žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bude konanie o tejto žalobe zastavené, neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom bolo nariadené bez časového obmedzenia bude naďalej trvať,

VII. Priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne, aby súd neodkladným opatrením žalovanému zakázal vstupovať do bytu do bytu č. XX na X. poschodí, vchod X bytového domu so súpisným č. XXXX, na ulici V. X X. M., postavenom na parcele č. XXXX, evidovanom na LV č. XXXXX, pre obec M. - O. L., katastrálne územie L., okres M., zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 50 metrov, zakázal žalovanému aby vstupoval na pracovisko žalobkyne a približoval sa k nej na vzdialenosť 50 m, ako aj nariadiť žalovanému aby písomne, telefonicky elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu a zverejňoval o nej informácie na svojom profile na sociálnych sieťach, a to potom, ako súd uznesením zo dňa 24.5.2019 č.k. 12C/8/2019 - 30 neodkladným opatrením zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. XX na X. poschodí, vchod X bytového domu so súpisným číslom č. XXXX, na ulici V. X X. M., postavenom na parcele č. XXXX, evidovanom na LV č. XXXXX, pre obec M. - O. L., katastrálne územie L., okres M. C. po dobu jedného roka od nariadenia tohto neodkladného opatrenia, a o zvyšných nárokoch žalobkyne si vymienil, že rozhodne v zákonnej lehote 30 dní.

3. Pri rozhodovaní zostávajúcej časti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie vychádzal z tvrdení žalobkyne, že: „Žalovaný (jej manžel) sa voči nej a ich deťom správa násilne. Z manželstva so žalovaným sa jej dňa XX.X.XXXX narodil syn G. a po uzavretí manželstva v roku 2012 sa im dňa XX.X.XXXX narodila dcéra G.. Žalovaná má ešte z predchádzajúceho vzťahu syna Z. nar. XX.XX.XXXX. Žalovaný ich doma bil, synov škrtil. Počas Vianoc 2017 držal žalobkyni nôž pod krkom s podmienkou, že má odsťahovať najstaršieho syna Tomáša od nich preč. Sústavne ju a jej synov psychicky ničil, urážal, ponižoval, nikdy nič nebolo dobré. Po vystupňovaní násilia, sa dňa 2.9.2018 rozhodla odísť a odsťahovať sa aj s maloletými deťmi zo spoločnej domácnosti. Z obavy o svoj život po útoku žalovaného dňa 19.5.2019 sa momentálne zdržiava v byte u svojej matky na V. XXXX/X X. M.. Od jej odchodu zo spoločnej domácnosti sa jej žalovaný naďalej vyhráža, zastráša ju. Fyzicky ju opakovane napadol. Dňa 4.3.2019 ju pri ich stretnutí na verejnom priestranstve fyzicky napadol a vyhrážal sa jej zabitím. Za uvedené konanie bolo voči nemu vedené trestné stíhanie a prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice I aj podaná obžaloba za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b/ Trestného zákona. Pričom k nebezpečnému vyhrážaniu došlo aj prostredníctvom sms správ. Podľa informácií, ktoré má žalobkyňa bolo trestné konanie súdom právoplatne ukončené. Žalovaný bol uznaný vinným a dostal podmienku. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 7T 16/2019. Rozhodnutie súdu jej nebolo Okresným súdom Košice I doručené, aj napriek tomu, že o neho žiadala. Žalovaný bol v tom čase stíhaný väzobne, požiadala o informáciu, aby ju orgány činné v trestnom konaní informovali o jeho prepustení z väzby, avšak sa tak nestalo, a potom ako bol žalovaný prepustený z väzby, ju hneď kontaktoval. Následne žalovaný vycestoval za prácou do zahraničia, avšak neustále sa ju snažil kontaktovať mailom (denne aj 40 mailov), či telefonicky. Na jej profile na Facebooku ju očierňoval, zverejňoval o nej, že je pobehlica a kurva. Počas kontaktu ju urážal, nadával jej. Vysvetľovala mu, že s ním nebude takto komunikovať. Avšak žalovaný to nerešpektoval. Dňa 19.5.2019 v nočných hodinách, keď sa vracala z práce sa na parkovisku v blízkosti bytu jej matky, pri jej aute odrazu zjavil žalovaný, ktorý ju opätovne fyzicky napadol, vyhrážal sa jej zabitím. Mal pri sebe nôž a paralyzér. Hovoril jej, či chce žiť alebo robiť problémy. S nožikom v ruke sa jej vyhrážal, že jej doreže tvár, hovoril jej, že zabije seba, že už mu je všetko jedno a že pôjde aj ona. Hovoril, či vie čo sa robí s takými kurvami ako je ona a keď sa na neho pozrela a nič mu nehovorila tak jej povedal, že má v pláne jej odrezať ruky, nohy aby ju vlastné deti tlačili na vozíku. Prinútil ju vyzliecť sa donaha a následne ju prinútil mať s ním nechránený pohlavný styk. Pustil ju až po tom, ako mu sľúbila, že na neho nepodá trestné oznámenie a nikomu nič nepovie, čo mu z obavy o svoj život aj sľúbila. Povedal jej, že ak na neho podá trestné oznámenie, tak ju podreže. Podrobný priebeh celého incidentu žalobkyňa popísala v rámci jej výsluchu pred vyšetrovatelkou OR PZ Košice. Vec sa v súčasnosti vedie na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, OKP pod ČVS: ORP 824-6-VYS-KE-2019 pre zločin obmedzovania osobnej slobody v súbehu so zločinom znásilnenia. Podľa informácií, ktoré jej poskytla polícia, žalovaný bol následne zadržaný policajnou hliadkou a umiestnený do cely predbežného zadržania. Žalobkyňa požiadala, aby ju orgány činné v trestnom konaní informovali o jeho prepustení na slobodu. Nemá informáciu o tom, či bude stíhaný na slobode, alebo bolo rozhodnuté o jeho väzbe. Žalobkyňa má zo žalovaného strach, bojí sa, že ju zabije a aj jej dvoch synov. Opakovane jej hovoril, že on nemá čo stratiť, že zabije seba a aj ich. Bojí sa, že svoje vyhrážky naplní. Bojí sa, že ak bude na slobode vyhľadá ju a zabije ju aj deti. Musí pracovať, obáva sa, že ju môže vyhľadať v zamestnaní, že ju bude opätovne kontaktovať telefonicky, emailom, či prostredníctvom sociálnych sietí a pokračovať vo vyhrážkach a ponižovaní jej osoby. Je zamestnaná v spoločnosti MAXIS TRADE s.r.o., adresa jej súčasného pracoviska je Č. XX X. M.. Pracuje na zmeny a často končí prácu v nočných hodinách, má obavy, že žalovaný ju môže vyhľadať aj v zamestnaní, prípadne tam na ňu počkať. Keďže do budúcnosti nevyklučuje zmenu zamestnania, tak

má za to, že je dôvodné uložiť žalovanému obmedzenie nielen na tohto konkrétneho zamestnávateľa, ale aj na jej zamestnávateľa ako takého. Žalobkyňa má obavu, že žalovaný za ňou príde do bytu jej matky D. B. na V. XXXX/X X. M.C., kde sa teraz zdržiava, a že sa bude zdržiavať v jeho spoločných priestoroch alebo pred obytným domom, keďže adresu pozná a ublíži jej aj deťom. Žalobkyňa zároveň zdôraznila, že len nedávno bol žalovaný odsúdený za nebezpečné vyhrážanie voči jej osobe a v súčasnosti je v podmienke, nie je jej známy obsah rozhodnutia súdu v tejto trestnej veci, avšak predpokladá, že mu nebolo súdom uložené žiadne obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktovania jej osoby, resp. priblíženia sa k nej. Aj napriek uloženému trestu, ktorý mu bol podmiennečne odložený sa žalovaný v krátkom časovom odstupe dopustil voči jej osobe ďalšieho násilného trestného činu. Uvedené svedčí o tom, že žalovaný je nebezpečný a je vysoký predpoklad, že svoje dlhodobé vyhrážky môže naplniť, preto je nevyhnutné neodkladne mu uložiť zákazy, ktorých sa v tomto návrhu domáha a to aj v civilnom konaní“.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal takisto z dôkazov predložených žalobkyňou na osvedčenie ňou tvrdených skutočností, a to z uznesenia OR PZ OO Košice Sever zo dňa 7.3.2019, z ktorého zistil, že proti žalovanému bolo vznesené obvinenie za prečin „Nebezpečné vyhrážanie“ podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že sa dňa 4.3.2019 v čase okolo 10.15h. po predchádzajúcej slovnej hádke, po predchádzajúcom fyzickom napadnutí bez spôsobenia zranenia, na parkovisku pred OC Fresh na ulici Pod šiancom v Košiciach vyhrážal svojej manželke G. D. Z. (žalobkyni) z Košíc slovami, že ju zabije a následne niekoľko krát v priebehu dňa 5.3.2019 v telefonických rozhovoroch s manželkou tieto vyhrážky zopakoval slovami „že ak na neho podala oznámenie, tak že to bude to posledné, čo urobila“, čím takto svojím konaním u žalobkyne vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Z oznámenia Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 21.3.2019 č. 1Pv108/2019/8802-16 súd zistil, že v tento deň prokurátor podal obžalobu na Okresný súd Košice I na žalovaného za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2. písm. b) Trestného zákona (ďalej len „TZ“). Zo zápisnice o výsluchu poškodenej pred OR PZ V Košiciach odbor kriminálnej polície zo dňa 20.5.2019 súd zistil, že žalobkyňa ako poškodená bola vypočutá v trestnej veci zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2. písm. a) TZ s poukazom na paragraf 138 písm. a) TZ v jednočinnom súbehu so zločinom znásilnenia podľa § 199 ods. 1 TZ. Z lekárskej správy UNLP Košice zo dňa 20.5.2019 súd zistil, že žalobkyňa bolo ošetrovaná na oddelení chirurgie z povrchovými odreninami na krku a tvári vpravo, s malou tržnou rankou na oblasti sliznice dolnej pery vo vestibule potom, čo ju napadol žalovaný a mal s ňou násilný pohlavný styk, že žalobkyňa bola ošetrovaná na oddelení gynekológie a pôrodnictva zo stavom po znásilnení žalovaným, ako i že žalobkyňa bola ošetrovaná na klinike úrazovej chirurgie po napadnutí žalovaným, bol vykonaný RTG chrbtice, lebky, ramenného kĺbu, zápästia. Zo žalobkyňou predloženého čiastočného výpisu z LV č. XXXXX, katastrálne územie L., obec M. - O. L., okres Košice IV súd prvej inštancie zistil, že vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí, na ulici V. X, súpisné číslo 1366, vchod 2 (orientačné číslo) v M. je B. D., rod. M., nar. XX.X.XXXX.

5. Konštatoval, že z predložených kópií sms správ na Facebooku (bez datovania) vyplýva komunikácia 3 osôb, pričom sa jedná o profily troch osôb na sociálnej sieti a z emailovej komunikácie za obdobie 16.-17.5.2019 vyplýva komunikácia medzi žalobcom a žalovanou.

6. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. f), g) a h), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), citácii § 332 ods. 1 a § 336 ods. 1 CSP, poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 91/2012, čl. 15, 17 a 23 Ústavy Slovenskej republiky i čl. 3.1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach, návrhu žalobkyne vyhovel v časti. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov, najmä uznesenia OO PZ V Košiciach ČVS: ORP-664/SE-KE-2019 zo dňa 7.3.2019, oznámenia Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 21.3.2019 a lekárskeho správ (nálezov) UNLP v Košiciach zo dňa 20.5.2019, súd vyvodil, že telesná a duševná integrita žalobkyne bola konaním žalovaného narušená a nenariadením neodkladného opatrenia by bola naďalej ohrozená. Dodal, že žalovaný sa opätovne dopustil násilného správania voči žalobkyni, ako blízkej osobe, za jeho násilné konanie voči nemu podal prokurátor obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania, voči žalovanému je vedené ďalšie trestné stíhanie pre ďalší násilný trestný čin (zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods.2 písm. a) TZ v jednočinnom súbehu so zločinom znásilnenia podľa § 199 ods. 1 TZ), žalobkyňu tak je potrebné chrániť a preto žalovanému uložil zákaz približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako

10 metrov, vyhodnotiac ju za primeranú, a v prevyšujúcej časti (na vzdialenosť menej ako 50 metrov) návrh žalobkyne zamietol. Majúc za osvedčené, že u žalobkyne existuje dôvodná obava o jej život a zdravie, telesnú integritu, preto uložil žalovanému zákaz vstupovať na pracovisko žalobkyne: MAXIS TRADE s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čínska 33, IČO: 36577669, ktoré je aktuálnym pracoviskom žalobkyne. Doplnil, že ak by žalobkyňa zmenila svojho zamestnávateľa, nič jej nebráni podať návrh na nariadenie nového neodkladného opatrenia, ak budú naďalej pretrvávať dôvody na jeho nariadenie. Ako dôvodný vyhodnotil súd aj návrh žalobkyne v časti, ktorým žiadala uložiť žalovanému zákaz kontaktovať ju telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, s výnimkou rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti: G. Z., nar. XX.X.XXXX, G. Z., nar. XX.X.XXXX. Dôvodil, že žalovaný sa už žalobkyni telefonicky vyhrážal, ako to vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia žalovanému ČVS:ORP-664/SE-KE-2019, z komunikácie na sociálnej sieti medzi žalovaným a osobami označenými profilom G. G. a Z. F. je zrejmé, že žalovaný sa vulgárne vyjadroval na adresu svojej manželky (žalobkyne) a z emailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovaným z obdobia medzi 15.5-17.5.2019 vyplýva, že žalovaný opakovane v krátkom časovom odstupe emailom kontaktoval žalobkyňu, pričom používal opätovne rôzne vulgarity.

7. Výrok o súdnom poplatku odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 254 ods. 1 CSP a o trovách konania použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Dôvodil, že žalobkyňa mala 100 % úspech (neúspech mala len v nepatrnej časti vymedzenia vzdialenosti týkajúcej sa zákazu približovania), a tak by jej patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak súd žalobkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, v konaní jej nevznikli žiadne trovy, preto žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti výrokom II., III. a IV. tohto uznesenia, t.j. proti výroku, ktorým súd uviedol konkrétne pracovisko žalobkyne, určil výnimku zo zákazu kontaktovania žalobkyne v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti a návrh zamietol v prevyšujúcej časti (zákaz približovať sa k žalobkyni vo vzdialenosti menšej ako 50 m), podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, vytykajúc súdu, že pri svojom rozhodovaní dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie žalobkyňa vytkla, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď síce súd jej návrhu na zákaz priblíženia sa vyhovel, ale rozdielne upravil vzdialenosť a zakázal žalovanému približovať sa na vzdialenosť menšiu ako 10 m, považujúc túto vzdialenosť za primeranú, a v prevyšujúcej časti jej návrh zamietol (výrok IV. uznesenia), pričom neuviedol bližšie dôvody, prečo považoval za primeranú vzdialenosť na zákaz priblíženia vzdialenosť menšiu ako 10 m. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti žalobkyňa označila za nepreskúmateľné, majúc za to, že ňou navrhovaná vzdialenosť na zákaz priblíženia sa žalovaného k jej osobe menej ako 50 m je primeraná a v záujme ochrany jej života a zdravia. Tvrdiac, že si nevie predstaviť, žeby sa žalovaný ku nej priblížil na vzdialenosť menšiu ako 10 m, uvedenú vzdialenosť považuje za ohrozujúcu a je pre ňu psychicky nepredstaviteľné, aby uvidela žalobcu na tak krátku vzdialenosť, žiadala zakázať žalovanému sa k žalobkyni približovať na vzdialenosť menšiu ako 50 m. Žalobkyňa nesúhlasila ani s tým, že súd zakázal žalovanému vstupovať na pracovisko, avšak nevyhovel jej návrhu, aby zakázal vstupovať žalovanému na akékoľvek jej pracoviská, t.j. bez uvedenia konkrétneho zamestnávateľa, a to z dôvodu možnej zmeny zamestnávateľa v budúcnosti a s tvrdiac, že súdu nič nebránilo zakázať žalovanému vstupovať na akékoľvek pracovisko žalobkyne, namietla záver súdu, že nariadením neodkladného opatrenia sa bezodkladne upravujú súčasné pomery strán sporu, preto žalovanému uložil zákaz vstupovať na aktuálne pracovisko žalobkyne, ktorej nič nebráni podať nový návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ak by žalobkyňa v budúcnosti zmenila zamestnávateľa a ak budú ďalej pretrvávať dôvody na jeho nariadenie (bod 31 uznesenia). Podčiarkla, že od podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia už zmenila zamestnávateľa a aj preto je v záujme ochrany jej osoby účelné zakázať žalovanému vstupovať na pracovisko žalobkyne bez uvedenia konkrétneho zamestnávateľa, aby sa zákaz vzťahoval na každé pracovisko žalobkyne do budúcnosti, lebo nič nebráni vykonateľnosti takto formulovaného výroku rozhodnutia. Navrhla vyhovieť návrhu aj v tejto časti a zakázať žalovanému vstupovať na pracovisko žalobkyne, bez toho aby uviedol konkrétneho zamestnávateľa. Napokon súdu prvej inštancie žalobkyňa vytkla, že výrokom III. napadnutého uznesenia súd síce zakázal žalovanému kontaktovať žalobkyňu telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, avšak s výnimkou rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti strán sporu, čo nijako bližšie neodôvodnil. Zdôraznila, že s určením tejto výnimky zo zákazu kontaktovania sa nestotožňuje, lebo nezabezpečuje účinnú ochranu jej osoby. Uviedla, že má dôvodnú

obavu, že žalovaný ju bude aj naďalej kontaktovať pod zámienkou, že je to nevyhnutné v záujme starostlivosti o maloleté deti, ale v skutočnosti bude pokračovať v urážkach, verbálnych nadávkach a vyhrážaní sa.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 24.6.2019 (č.l. 57 až 59 súdneho spisu) nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne v jej odvolaní. Zdôraznil, že na pracovisko žalobkyne nikdy nevstupoval ani v minulosti a ani nevyhľadáva žalobkyňu, ktorá úmyselne vyvolávala hádky, urážala a ponižovala ho, riešila konflikty pred dcérou, s ktorou nemá zakázaný styk, pričom zákaz styku so žalobkyňou mu vyhovuje, lebo nemá v úmysle sa so žalobkyňou stretávať ani v budúcnosti.

10. Žalobkyňa v replike na vyjadrenie žalovaného uviedla, že trvá na podanom odvolaní zo dňa 13.6.2019, na dôvodoch v ňom uvedených, ako aj na popise skutočnosti, tak ako ich uviedla v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Upozornila, že skutočnosti týkajúce sa ich maloletej dcéry budú predmetom konania týkajúceho sa úpravy práv a povinností k maloletým deťom, ktoré v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Košice II. Navrhla, aby súd neprihliadal na tvrdenia žalovaného uvádzané v jeho vyjadrení a rozhodol tak, ako sa domáha v podanom odvolaní.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne - navrhovateľky neodkladného opatrenia, ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokov v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Žalobkyni sa nepodarilo spochybníť vecnú správnosť napadnutých výrokov uznesenia uplatnenými odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

12. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 CSP) len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, že exekúcia bude ohrozená alebo opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1 a 2 CSP). V zmysle § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje (písm. f/), písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená (písm. g/), sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená (písm. h/).

13. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

14. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so zákonnými podmienkami pre nariadenie neodkladného opatrenia, správne v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany pred rozhodnutím o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia predovšetkým posúdil: 1/ či navrhovateľka (žalobkyňa) osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému žiadala poskytnúť ochranu navrhovaným neodkladným opatrením, 2/ či navrhovateľkou neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu ňou navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov, ako aj 3/ či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprímeraným spôsobom. Pri svojom rozhodovaní mal súd náležite na zreteli zákonné a aj ústavné limity, nakoľko i neodkladné opatrenie musí rešpektovať požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, ktorá musí byť poskytnutá v rámci ústavných a zákonných pravidiel tak tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, tak aj tomu, voči komu neodkladné opatrenie smeruje. Obsahom neodkladného opatrenia sa totiž nesmie neprímerane zasiahnuť do základných práv a slobôd garantovaných Ústavou SR a Listinou základných práv a slobôd (Ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), ktorá je súčasťou ústavného poriadku SR, ako aj

Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd (uverejneným v zbierke zákonov SR oznámené pod č. 209/1992 a č. 102/1999 Zb.), a najmä to, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie (čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8) a na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a správne rozhodol, ak vo výroku súd uviedol konkrétne pracovisko žalobkyne, určil výnimku zo zákazu kontaktovania žalobkyne v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti a návrh zamietol v prevyšujúcej časti, t.j. v časti, ktorým žalobkyňa žiadala o uloženie zákazu približovať sa k žalobkyni vo vzdialenosti menšej ako 50 m, a to z dôvodov, ako ich uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia. Tie považuje odvolací súd za vecne správne a výstižné, preto sa v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov, s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobkyne uvádza, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti ani námietky, ktoré by spochybnili vecnú správnosť napadnutého uznesenia a odôvodnili iné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na zdôraznenie správnosti napadnutej časti uznesenia odvolací súd uvádza nasledovné:

15. Žalobkyňa vo svojom odvolaní súdu neopodstatnene vytyka, že súd pri svojom rozhodovaní dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd totiž nezisťuje skutkový stav v takom rozsahu, ako v konaní vo veci samej, tak ako na to adekvátne odkázal i súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého uznesenia, navyše žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú podľa jej názoru nesprávne a netvrdila, že súd vzal do úvahy skutočnosť, ktorá z ňou predložených dôkazov nevyplývala.

16. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmvanej časti uznesenia uviedol rozhodujúci skutkový stav tak ako ho v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami zistil z obsahu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a ňou predložených listinných dôkazov, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje skutkové a právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne, dostatočne presvedčivo a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, pričom tak žalobkyni, ako aj žalovanému súd vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Neboli zistené ani iné vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie, ku ktorým odvolací súd je povinný prihlíadať z úradnej povinnosti.

17. Žalobkyňa podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodne uplatnila i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože v danom prípade nemožno z obsahu spisu a dôvodov preskúmvanej časti uznesenia vyvodiť, že by sa súd prvej inštancie dopustil omylu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav a nejedná sa ani o prípad, že by súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo že by súd správne použitý právny predpis nesprávne interpretoval na daný prípad. Na vecnej správnosti napadnutej časti uznesenia nemôže pritom nič zmeniť ani bližšie nekonkretizovaná a ničím nedoložená námietka žalobkyne, že si nevie predstaviť, žeby sa žalovaný ku nej priblížil na vzdialenosť menšiu ako 10 m, že uvedenú vzdialenosť považuje za ohrozujúcu a je pre ňu psychicky nepredstaviteľné, aby uvidela žalobcu na tak krátku vzdialenosť a ani námietka žalobkyne, že je v záujme ochrany jej osoby účelné zakázať žalovanému vstupovať na pracovisko žalobkyne bez uvedenia konkrétneho zamestnávateľa, aby sa zákaz vzťahoval na každé pracovisko žalobkyne do budúcna, lebo nič nebráni vykonateľnosti takto formulovaného výroku rozhodnutia, a to z dôvodov, ako ich uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia.

18. Z obsahu odvolacích námietok a argumentácie žalobkyne v odvolaní plynie, že žalobkyňa spochybňuje i hodnotenie žalobkyňou predložených dôkazov súdom a predkladá vlastné hodnotenie ňou predložených dôkazov a z nich vyведенé závery. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že podľa čl. 15 základných princípov CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti;

prítom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 2 CSP).

19. Citované ustanovenia o hodnotení dôkazov vychádzajú zo zásady tzv. voľného hodnotenia dôkazov. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal.

20. Ani v tomto smere nemožno vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo). Za tento stavu nie je možné polemizovať z jeho skutkovými závermi, napr. namietat, že súd mal uveriť inému svedkovi, že niektorý dôkaz nie je pre skutkové zistenie dôležitý, že z vykonaných dôkazov vyplýva iné skutkové zistenie a pod.. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd totiž nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04), ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

21. Pretože pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), odvolací súd na argumentáciu žalobkyne (predovšetkým že od podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia už zmenila zamestnávateľa) i žalovaného v ich písomných vyjadreniach doručených Okresnému súdu Košice II po nariadení neodkladného opatrenia nemohol prihliadať.

22. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

23. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania vychádza z toho, že neodkladné opatrenie bolo nariadené pred začatím konania vo veci samej, a teda ide o konečné rozhodnutie, v ktorom je potrebné rozhodnúť aj o trovách konania. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal (§ 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).